

Komentář k : Syllabus omylů (19.4.2007)

Syllabus errorum

Syllabus omylů je encyklika (papežský dokument adresovaný všem biskupům), kterou vydal papež Pius IX. v roce 1864. Je reakcí papeže na modernistické tendence a názory té doby, zvláště ty které měnili pohled na církev a její autoritu. Syllabus byl potvrzen na I.Vatikánském koncilu 1870. Na tomto koncilu došlo také v vyhlášení dogmatu o neomylnosti papeže. Těmito kroky se katolická církev uzavřela a zakonzervovala vůči vývoji moderní společnosti a světa. Otevřením a přizpůsobením katolické církve modernímu světu byl až II.Vatikánský koncil (1962-1965).

Tento syllabus uvádí výčet osmdesáti názorů nebo konstatování, rozdělených do deseti kategorií, které jsou odmítnuty.

První kategorie nazvaná Panteismus, naturalismus a absolutní racionalismus odmítá ztotožnění Boha s veškerenstvím. Také odmítá nadřazení rozumu nad pravdu Boží a označení všeho v Písmech svatých za výmysl. Další věc tam zmíněná jako omyl je názor, že křesťanská víra lidem škodí.

Druhá kategorie nazvaná Zmírněný racionalismus neguje představu rovnosti filosofie a teologie, představu svrchovanosti filosofie a její pokrokovosti v souvislosti s nezávislostí na Církevních dogmatech a její teologii.

Třetí kategorie – Indiferentismus, Latitudinarismus odmítá ideu svobody vyznání a chápání protestantismu jako náboženství rovného katolické církvi.

Kategorie čtvrtá – Socialismus, komunismus, tajné spolky, biblické společnosti, duchovensko liberální spolky pouze odkazuje na řadu okružních listů vydaných k těmto tématům.

Pátá kategorie Bludy o Církvi a jejích právech je s kategorií šestou nejobsáhlejší ze všech. Obecně za omyly označuje ty jež ve všech právních otázkách nadřazují moc občanskou (světskou) nad moc církevní.

Šestá kategorie - Bludy o společnosti za bludy označuje myšlenky, které odmítají svobodu církve, odmítají práva církve, jako rozhodování ve věcech církevních, spravování majetku, dosazování a odvolávání biskupů, rozhodování o sloužení svátostí, práva ve školství a práva nad řeholními společnostmi.

Sedmá kategorie je nazvána Bludy o mravouce přirozené a křesťanské. Bludy zde jsou názory, že mravní zákony nepotřebují Božské potvrzení, že se mají lišit od církevní autority, má se zachovávat zásada nezasahování, je povoleno neuposlechnout knížata a že hanebné chování, které je vykonáno z lásky k vlasti je povolené.

Osmá kategorie – Bludy o manželství křesťanském odmítá myšlenky, že manželství je občanská smlouva vyjmuta z pravomoci církve nikoliv svátost a že je zrušitelná (povolen rozvod).

Devátá kategorie je nazváno Bludy o světském panství Římského papeže a zamítá představu, že by papež žádný světský majetek mít neměl.

Desátá kategorie – Bludy vztahující se k nynějšímu liberalismu odmítá myšlenky svobody vyznání ve státech.

Poslední osmdesátý omyl říká, že „Římský papež může a má se s pokrokem, s liberalismem a novověkou civilizací se smířiti a shodnouti“ a tím se odmítá jakákoliv možnost přizpůsobení katolické církve.

Klíčové pojmy: občanská společnost, svoboda vyznání, nadřazenost světského práva, Římský papež